

Çocuk Aşısı

Nureddin Yıldız'ın 04.02.2018 tarihli (318.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Bu cümlelerimi evlerinde oyuncaklarıyla oynayan, ümmetimizin fidanları olan yeğenlerim, çocuklarım ve torunlarım için söylüyorum.

Ümmetimizin çocukları, anne-babalarının ümidi olmaktan önce aynı zamanda Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in gözbebeği ve umududurlar. Onun insanları Allah'a davet etmek için gönderildiği bu dünyada 'insanlar' diye gözünün önünde duracak, ona salavatlar gönderecek, getirdiği kitabı okuyacak ve şeriatını uygulayacak nesil onlar olacağından, bizim için bütün dünyadan daha değerlidirler. Çünkü Allah'ın dinini yaşamakta çocuklar en öncedir ve yarın ümmet-i Muhammed onlar olacaklar, Kur'an'ın nasıl okunacağını Allah'ın lütfu ile onlar öğretecek ve şeriattan başka hiçbir şeye razı olmama görevini omuzlarına alacaklardır.

Bugünün büyükleri olarak toprak altında olduğumuz zamanlarda, şimdinin çocukları Peygamberimiz aleyhisselama salat ve selam gönderme işini üstleneceklerdir. Anneleri-babaları onlara "sen çocuksun, hadis dersinden anlamazsın, oyuncuğunla oyna" deseler bile çok iyi bilmelidirler ki Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem onların da peygamberidir ve onlar gibi beş, altı, yedi, sekiz yaşındaki çocuklara Medine sokaklarında Allah'ı tanıtmış, onlarla konuşup muhabbet etmiş, oyun oynamıştır.

Şimdi yedi yaşında olan çocuklarımız gibi çocuklar Efendimiz aleyhisselamı dinlemişler, dinlemelerinin üzerinden on sene geçince de ordu başına kumandan olmuşlardır.

O Peygamberimiz çocukların dilinden, anne-babalarının anladığından daha fazla anlayan bir peygamberdir. Öğretmenleri, anneleri-babaları onların dilinden anlamasa bile çocuklarımız "peygamberim benim, dedeciğim" deyip ona tutunsa ve sarılsalar, Peygamberimiz onlarla en güzel dil ile konuşur.

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem ihtiyarların da gençlerin de çocukların da peygamberidir. O herkese konuştuğu gibi çocuklar için de konuşarak dünyadan ayrılmıştır. 'Çocuklar anlamaz' sözü, anlamayanların sözüdür. Çocuklar çok şey anlarlar ama büyük bir somunu ağızlarına koyamazlar, küçük lokmalar hazırlayan bir anneleri olduğunda en ağır yemeği bile bebekliklerinde dahi yiyebildikleri gibi birazdan okuyacağımız üzere Efendimiz aleyhisselatu vesselamın onlara bıraktığı mesajları da anlayabilirler. Ümmetimizin fidanları olan çocuklarımıza ekmek hiçbir zaman ağır gelmiyor; büyük parçaları yutamıyorlar ama dilimlere ayrılınca lokmaları yiyebiliyorlar, üstelik üzerine tereyağı sürünce bir güzel yiyorlar.

Anlayabildiklerinde çocuklarımız da Peygamber aleyhisselamı sevecek, ona bağlanacaklardır. Bir hadis ezberleyen çocuk, bir yaş büyümüş olmaktan daha çok istifade edeceği bir iş yapmış olur, Müslümanlık olarak ve kültür-anlayış açısından. Üç hadis ezberlemek üç yaş büyümekten daha faydalı bir iştir. Elli hadis ezberlemek ise bir günde elli yaşına gelmektir.

Ümmetin dikili fidanları evde minderlerle, bahçede plastik kürekle veya başka bir oyuncakla yine oynayacaklardır elbette. Ama Peygamber aleyhisselamın hadislerine de kulak vermeliler, uyurken onun söylediklerini dinleyerek uyumalıdır. Peygamber ile büyümek, onunla yaşamak ve onun bağrında kendine yer hazırlamak üzere eğitilmeli, bu gözle görülmelidirler.

Çocuklarımızı yetiştiren öğretmen-muallim kardeşlerimiz Allah'tan korkmalı, utanmalı ve ahireti düşünmelidirler. **Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem virgülün, noktanın ve imla kurallarının bilinmediği, çocuklara yazılı metinler göstermenin mümkün olmadığı bir zamanda beş yaşındaki**

çocuklarla konuşmuş, onlara nasihat etmiş, on sene içinde de devletini ve ordusunu ellerine bırakıp gitmiştir.

Öyleyse hepimiz kabul etmek zorundayız ki Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in nasihati on sene içinde, on yedi yaşına gelmiş çocuğu ordu kumandanı yapacak kadar tesirlidir. Ve Peygamberimiz, sözü bütün çağlarda muteber olan peygamberdir. Onun çocuklara ağır gelecek bir sözü yoktur; çocuklara göre ayarlama yapamayacak beceriksiz anne-baba-öğretmen vardır, virgülü koyacak yer bulamadığı veya noktanın cümleye neden konacağını anlayamadığı için kendi beceriksizliğinden dolayı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemi çocukların anlayamayacağı bir hayal hâline getiren eğitimciler vardır.

Ve bu, tövbe edilmesi gereken bir hatadır. Zira Efendimiz aleyhisselatu vesselamın çocuklara tesiri, büyüklere tesirinden daha fazladır. Çocuklarımıza konuşan Peygamber aleyhisselamı anlatmak lazımdır ki ümmetimizin fidanı durumundaki yavrular gençliklerinde salat ve selam getirip Peygamberiyle bağlantı kursunlar. İleriki yaşlarında Resûlullah'ın şeriatı ve kitabıyla buluşabilmeleri, uğrunda hayat feda etmeleri böyle mümkündür. Zihinlerine bunları şimdi yerleştirenler, ileride salat ve selam getirerek yaşıyor olduklarında bunun sevabına ortak olacaklar, hizmetlerindeki anne-babaları ve öğretmenleri olarak havz-ı kevserin etrafında buluşacaklardır.

Öyleyse cep telefonlarının bile eğitim malzemesi olarak kullanılabilirdiği çağımızda, hadis-i şeriflerin çocuklar için 'ağır kaçtığı' türünden kompleksleri terk etmeli ve çocukların ağzı için hazırlanmış lokum tadındaki hadislerle eğitimleri verilmelidir. Bugünkü fitne, fücür ve fasıklık devrinde çocuklarımızın, Peygamber aleyhisselamı öğrenmek için on yaşına kadar bekletilmeleri ağır bir cinayettir. On yaşındaki bir çocuğun beyni zaten menhiyat ile dolmuş olacağından güzelliklerin o beynin neresinde yer bulup da çocuğun Resûlullah'a salavat getirmesini bekleyebiliriz?

Ümmetimizin fidanlarını keçiler kemirmeden önce Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi onlara tanıtmamız gerekir. Bu noktada hassaten vurgulamak da lazımdır ki Resûlullah aleyhisselamın doğum yılı, çıktığı dağın adı, savaş tarihleri... türünden bilgiler siret bilgisidir. Kültür katar ama kimlik katmaz. Hadis-i şerifleri yavrularımız ezberlemeli, böylece kimlik kazanmalıdır. Mini bir cümleden ibaret hadis ezberi bile hacminin küçüklüğüne rağmen büyük bir kimliktir. Çocuğa nereye döneceğini, nasıl gideceğini gösterir. Hâlbuki **Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hayatı yüzde yüz öğrenilmiş olsa bile siret bilgisiyle sadece heyecan ve kültür alınabilir. Sireti baştan sona bilen bir çocuk, Peygamber aleyhisselamın şeriatının onu hangi kalıba sokmak istediğini anlayamaz. Kültür ve tarih birikimi başka, Müslüman nesil yetiştirmek için her biri dinin bir bölümünü oluşturan hadisleri öğrenmek başkadır. Din hadistir, hadis dinin özüdür.**

Çocuklarımızın bir hadis dahi olsa bilmesi, o hadisi annelerinin onlara mama gibi yedirmesi, süt yapıp emzirmesi Müslüman çocuk yetiştirme projemizin merkezindedir. Elli hadis bilen çocuk, elli noktadan Resûlullah ile bağlantı kurmuş demektir. Aşağıda örneklerini göreceğimiz hadis-i şerifleri tam bu bakışla değerlendirmeli, siret bilgisinden çok daha farklı bir noktada durduklarını ve daha büyük bir işlevleri olduğunu bilmeliyiz. İnsan, mesela, Bedir savaşına katılmış mücahitlerin isimlerini saysa bu yaptığıyla ne adam olur ne ögle namazı kılmış olur ne de bununla anne-baba itaatinin hakkını verip cennete girebilir. O isimler başta Hamza radiyallahu anh olmak üzere mübarektir, saygındır ve bilgidirler ancak onları yetiştirenin hadis-i şerifler olduğunu unutmamak lazımdır. Her hadis, çocuğu bir yaş büyütür ve Resûlullah'a bir adım yaklaştırır.

Yüz hadis lokması yemiş bir çocuk, Resûlullah aleyhisselamın kabri-i şerifine giden birinin bulduğundan çok daha fazlasıyla Müslümanca hayat yaşama imkânına kavuşabilir. İnsanın Ravza-i Mutahhara önünde fotoğraf çektirmesi onu Müslümanlaştırmaz. Ama "Buharî'nin rivayetine göre Enes ibni Malik dedi ki, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle yaparmış" diye başlayan cümleler mücahit, mümin ve muvahhit insan yetiştirir.

Bu da çocuklarımızın oyun/cak/larının arasına hadis bilgisi sıkıştırmakla mümkündür. Ve hiçbir hadis ağır değildir; anca söz konusu çocuğa verilir verilememesi bakımından ağır olabilir. Nihayetinde her hadis ümmetin fidanları için uygundur. Doğan her çocuk, doğduğu ilk andan itibaren Peygamberimiz aleyhisselamın ümmetindedir, onun kütüğüne adı yazılmıştır. Çocuklarımız için nüfus kâğıdını on beş yaşına gelince mi çıkarıyoruz ki o yaşına kadar bekleyelim de imam-hatip lisesine gidip din öğrensiner...

Annelik mamasını geciktirmemek olduğu kadar ayet-hadis bilgisi vermeyi geciktirmemektir yavruya. Aksi takdirde sözgelimi Uhud'da şehit olmuş isimleri iyi bilen ama yaşayışında Batılı gibi davranan çocukların ebeveynleri oluruz. Bilen değil, yaşayan olmak lazımdır. Bilmek kimseyi kurtarmaz. Resûlullah aleyhisselamın değil siretini, bebekliğini dahi bilen Ebu Talib kurtulamamıştır.

Çocuklarımızın Peygamber aleyhisselamdan nasıl aşı alabileceklerini gösteren örnekler olarak zikredeceğimiz aşağıdaki hadis-i şeriflerin her biri için belirli süreler ayrılabilir. Böylece on haftada on hadis çocuğun zihnine annelik duygusunun etkileri gibi yüklenir ki on haftanın ardından Peygamber çiçeğinin o çocuğun alnında açtığı görülecektir. Ama "Peygamber böyle buyurmuş" deyip bırakmak değil sözünü ettiğimiz hassasiyet; tuvalet kültürünü ya da misafirler geldiğinde hareket etmeyi öğrettiğimiz gibi bir öğretme gerekir. 'Müslüman çocuk' böyle bir öğretimin ardından ortaya çıkacaktır. Kur'an kursuna, imam-hatip lisesine gönderilirken Kur'an'ı almaya müsait bir çocuk gönderebilmek böyle mümkündür. Zira onun fabrika ayarı artık hadisler ve sünnet-i seniyye olmuştur.

Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in hadisleri böyle bir zihin yetiştirmeye muktedirdir. Onun medresesinde on sene kalan çocuklar sonraları bu ümmetin en büyük adamları olmuşlardır. Aynı hadisler eskimemiş, kaybolmamış olduklarına göre bugün de aynı sonuç mümkündür. Büyüklerin anlamadığı şifreleri çözüp bilgisayarla oynayan çocuklar için hadislerin 'anlaşılmaz' olabileceği bir şeytan yalanıdır. Din zor değildir, Allah zor bir şey göndermemiştir. Yeter ki anlatmayı becerebilelim ve bir kere öğrettiğimizde artık seksen sene boyunca dokunmasak bile öyle devam edeceğini düşünmeyelim; çocuğumuza ayakkabı bağlamayı bir kerede öğretemediğimiz gibi diğer işlerde de bir kere söylediğimizde çocuğumuz onu hemen öğrenip uygulamaz. Sünnet hayattır, hayat bir günde öğretilmediği gibi sünnet de hemen öğretilmez. Düzeltecek, ısrar edecek ve üşenmeyeceğiz.

1-

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَأَشَجَعَ النَّاسِ.

"Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem insanların en güzeli, en yiğidi, en cömerti idi."

Bu hadis-i şeriften çocuğumuz, 'Peygamberim' dediğinde en güzel, en yiğit ve en cömert insan olduğunu anlayıp sonra da onun ümmetinden olduğunu söyleyebilmek için üstü başından saçına, kaleminden diğer her eşyasına kadar en güzel olması, en yiğidi ve mızımızlanmayı, kardeşi yemeden önce çikolata yemeyen olması gerektiğini anlayacak. Böyle olmadan Muhammed aleyhisselama ümmet olunamayacağını anlayacak, sekiz yaşındaki çocuk.

2-

إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا.

"Sizin en iyi olanlarınızın ahlakı en iyi olanlardır."

Ahlak, sokaktaki diğer herkesle ilişkilerde iyi olmaktır. Diplomaya tapınmış, karneyi cennet beratı zanneden çocuklar yerine ahlakıyla övünen çocuklarımız olmalıdır.

3-

مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَفْعَلْ.

“Kim kardeşine bir iyilik yapabiliyorsa onu yapsın.”

İyilik yapabilen, fırsatı geciktirmemelidir ve iyilik başkasına faydası olan her şeydir. Kardeş de evdeki, imandaki ve insanlıktaki kardeş olarak üç şekilde anlaşılabilir. Çocuğumuza üç türlü kardeşi olduğu öğretilmelidir: Evde, aynı anneden doğanlar, mümin kardeşler ve insan olduğu için bütün diğer insanlar. Herkese iyilik yapmak Peygamberimizin nasihatidir.

4-

يُسَلِّمُ الرَّكْبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ.

“Vasıtaya binen yaya olana, yürüyen oturana, sayısı az olanlar kalabalıklara selam verir.”

Baba eve geliyor, evde dört kişi var. Bu durumda baba selam verecek. Beş kişiyle yolda yürürken tanıdığımız birine rastlarsak selamı o verecek.

Bu terbiyenin öğretileceği zaman, çocuğumuzun ‘anne-baba’ demeye başladığı zamandır. Selam terbiyesi verebilmek için çocuklarımızın on beş yaşına gelmelerini bekleyemez, on beş yaşına gelene kadar selam yerine zihnine yerleşecek başka parolaların işgaline göz yumamayız.

5-

إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ، وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ.

“Sizden biriniz ayakkabısını giyerken sağ ayağından başlasın, çıkarırken de sol ayağından başlasın.”

Çocuğumuza elbiseleri hususunda da Peygamber aleyhisselam şekil veriyor: Pantolonunu giyerken önce sağ bacağına, gömleğini giyerken önce sağ kolunu giymesi gerektiğini öğreniyor. Eldivenlerini çıkarırken önce sol elindeki çıkarıyor.

6-

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا.

“Kim bana bir kere salavat getirirse Allah ona on kere rahmet eder.”

Allah’ın kuluna bir kere bile rahmet etmesi o kulun abat olmasıdır aslında. Ama buna rağmen Allah Teâlâ on kere rahmet ediyor. Bir kere ‘Allahumme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed’ demek karşılığında.

Bir gün ailece arabayla yola çıktığımızda çocuğumuz, “anneciğim-babacığım, bugün arabayla kaza yapmayız inşallah, çünkü ben yola çıkarken salavat getirdim ve Allah bana rahmet edecek, bu rahmetle biz köyümüze kuş gibi gideriz” derse anlayabiliriz ki biz yeni bir Üsame yetiştirmektediriz. Çocuğa ruh verilmiş demektir.

Çocuklarımıza salavat getirme şuuru verememek anne-baba için bir ihmal ve başarısızlıktır. Çocuğumuzun bunu öğrenebilmesi için olağanüstü eğitimlere gerek yoktur. ‘Hello’ demeyi bilen çocuklarımız salavat şuurunu edinemedilerse burada ciddi bir ihmal söz konusudur. Nikâhla evlendiğimiz eşlerimizden doğunca kulağına kelime-i tevhit okunan çocuklarımız salavatı öğrenmeyecek de kim öğrenecek?

7-

مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ.

“Kim hiçbir şirk koşmadan Allah’a kavuşursa cennete girer.”

‘Şirk koşmamak’ Allah’ın Kur’an’ından ve şeriatından başka bir şeyi kabul etmemek, sisteminden ufak ayrıntılarına kadar bu minvalden sapmamaktır. Bunu çocuğumuza anlattığımızda o da cennetin İstanbul’da öldüğünde otomatik ve kelepirci biçimde sahip olunan yer anlamına gelmeyeceğini ya da cennetin her isteyenin girebileceği bir park olmadığını anlar. Bunu bilince de çocuğumuz gelene şehit, gidene rahmetli demez; mümin olarak ölene, vatani uğruna can verene rahmet okur.

8-

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ.

“Allah kim için hayır isterse ona dinî anlayış verir.”

Din hususunda anlayış sahibi olmak, din ilimlerine soğuk davranmamak Allah’ın böyle biri hakkında hayır istediğini yani o kimseyi sevdiğini gösterir.

Bu hadisin çocuğumuza vereceği şuur, bir kitabı okumanın ona zor gelmeyeceği duygusudur. Bu duyguya sahip olunca okuduğu kitaptan dinini öğreneceğini, İmam-ı Azam’a yüksek bir anlayış verildiğine göre demek ki Allah’ın onu çok sevdiğini bilir. Sonra da yüksek dinî anlayışı olan mübarek insanlar gibi olmayı sever, ister. Hadisin vereceği aşısı budur.

9-

أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي قَالَ: لَا تَغْضَبَ فَرَدَّدَ مِرَارًا قَالَ: لَا تَغْضَبَ.

“Bir adam Peygamber sallallahu aleyhi ve selleme, ‘bana nasihat et’ dedi. Resûlullah aleyhisselam ona, ‘sinirlenme’ buyurdu. Adam birkaç kere aynı soruyu sordu. Resûlullah aleyhisselam her seferinde, ‘sinirlenme’ buyurdu.”

Bu hadisi öğretmek, çocuğumuza şayet Peygamber aleyhisselamı görse ilk tavsiyesinin sinirlenmeden yaşamak olacağını bildirmektir. Beş yaşındaki çocuğa bu hadisi öğretmek, yedi yaşındayken test edip unutmadığını görmek, on yaşına gelince unutup unutmadığına bir daha bakmak... böyle bir çocuğun hayatı boyunca psikologla hiç işi olur mu zannediyoruz? Bu aşığı almış çocuk, psikiyatri kapısında çürür mü zannediyoruz?

10-

يَا غُلَامُ سَمِّ اللَّهَ وَكُلْ بِيَمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ.

“Yavrurum, yemek yerken ‘bismillah’ de. Sağ elinle ye. Önünden ye.”

Müslüman, ortadaki tabağın ona uzak yerinden yemez. Ve sol eliyle bir şey yemesi için de sağ elinin felçli olması lazımdır. Günün birinde ağzına sol eliyle yemek koyan veya bardak götüren birini gördüğünde o çocuk, o kişinin herhâlde Peygamber terbiyesi görmemiş biri olduğunu ve onunla oturulmayacağını düşünecektir.

11-

الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ.

“Güçlü mümin, Allah’a göre, zayıf mümininden daha hayırlı ve sevgilidir. Ama müminlerin hepsi iyidir.”

Mümin olmak iyi olmak için yeterli ama güçlü olanı Allah daha çok seviyor. Anneler yedirecekleri bir lokma için “Allah’ın güçlü müminleri daha çok sevdiğini” söylemelidirler çocuklarına. Mümin ananın

farkı budur: Güçlü olup cihat etmek için çocuğumuzun yemeğini yemesi lazımdır. Hızlı yürüyen, nefes nefese kalmadan merdiven çıkan ve güreşte rakibini yenen çocuğu Allah daha çok sever.

12-

لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ.

“Allah’a asilik olan bir işi yapmak için insanların sözü dinlenmez.”

Bir iş yapıldığında Allah’ın onu sevmeyeceği biliniyorsa çocuğumuzda o işi kim emrederse emretsin kesinlikle yapmama şuuru bulunmalıdır.

Babasının para verip sigara alması için bakkala yolladığı ama “babacığım, elini-ayağını öperim, öl dersen ölürüm de Allah’ın haram ettiği bir şeyi sana bakkaldan getiremem” diyen çocuk, eli-ayağı öpülesi bir çocuktur. Ümmetimiz bu çocuktan her şehirde bir örnek bulsa dünya yeniden müminlerin olmuş demektir.

Amcaları misafirliğe geldiğinde annesine, “anneciğim, ben bu odada bekleyip misafirlerin yanına çıkmayacağım, amca çocuklarım akıl baliğ oldular ve bir arada oturmamız caiz değildir” diyen hanım kız ayaklarından öpülesi bir kızdır. **O hanım kız misafirlerin bütün bulaşıklarını yıkamaya söz çıkarmaz, amcasının elini öper, hizmetlerini görür de amca çocuklarıyla bir arada oturmayı kabul etmez. Asiye olmak, Meryem olarak yaşamak budur. Peygamberimiz aleyhissalatu vesselamın umut bağladığı fidan bu kızdır.**

İslam adına kurulmuş ama mahremiyet ilişkilerini berbat etmiş bütün vakıflar bu kıza feda olsun.

13-

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ.

“Bir gruba benzeyen onlardan olur.”

Biz ümmet-i Muhammed’iz, başkasına benzemeyiz. Çocuğumuz bunu bilmelidir.

14-

مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا.

“Bizi aldatan bizden değildir.”

Çocuğa bu aşırı üç yaşından itibaren Peygamberimizin buyruğu olarak öğretirsek sözgelimi okulda kopya çekmeye yeltendiğinde, Peygamber aleyhisselam o kaleme engel olan el olacak ve sahibini ‘benden değilsin’ diye ikaz edecektir. O çocuk artık ölümle burun buruna bile gelse kopyaya yanaşmayacaktır.

O çocuk bakkal olsa yine aldatmanın tehdidiyle karşı karşıyadır. Bir yığın hastalığı olduğu hâlde, onu istemeye gelenlerin yüzüne karşı hiçbir sağlık sorunu bulunmuyormuş gibi hareket edemeyecektir. Yüz sene bekâr kalmaya razı olacak ama ‘aldatan’ olup Peygamberini kaybetmeye razı olmayacaktır.

15-

مَنْ يُحْرَمِ الرَّفْقَ يُحْرَمِ الْخَيْرَ.

“Yumuşaklığı kaybeden her iyiliği kaybeder.”

Kâfire şiddet göstermek ama mümin kardeşine paspas olmak. Annesine karşı yumuşaklığını kaybeden babasını dahi tatlı dille uyarabilecek mümin çocuğu yetiştiren, işte bu hadisin aşısıdır. Çocuğu tarafından böyle ikaz edilen baba da yıldırım çarpmışa dönüp hemen secdeye kapanacak, “Rabbim, bana senin şeriatını ve Peygamberini hatırlatan bir evlat nasip ettiğin için sana şükürler olsun” diye niyaz edecektir.

16-

إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ.

“Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.”

Bütün dünya insanların ahlaklı olması için gönderilmiş bir Peygamberimiz olduğunu bilmek, ahlaklı olmak için uğraşmaktır. Ahlakın olmadığı yerde mümin de bulunmaz.

17-

مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ.

“İnsanlara acımayana Allah da merhamet etmez.”

18-

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ.

“Sıla-i rahimi koparan cennete giremez.”

Sıla-i rahim, birinci derecedeki akrabaları unutmamak ve onlara destek olmaktır, icabında dualarını alıp ellerini öpmektir. Nostaljik bir değer ya da tatile giderken yol üzerinde oldukları için bahçelerinden istifade etmek değildir. Sıla-i rahim yapmanın sebebi Allah’ın cennetine koymasını istemektir.

Çocuğumuz bir gün, “anne, biz bu sene dayımlarla görüşmedik, Allah bizi cennetine koymaz” derse evimizde İslam var demektir. Ama çocuğun dayısının evindeki salıncağı sevdiği için oraya gitmek istemesi başka, Allah’ın ona dayısının elini öpmeyi ve teyzesine hürmeti emrettiğini bilmesi başkadır. Peygamber aleyhisselamın yetiştirdiği nesil olmak ikincisiyle mümkündür.

19-

لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا.

“Birbirinize haset etmeyin. Birbirinize küsmeyin. Birbirinizle ilişkinizi kesmeyin. Ey Allah’ın kulları, kardeş olun.”

Kıskançlığı ve küs durmayı Allah’ın Peygamberi’nin yasakladığını öğrenen çocuk, artık bu iki tavra karşı farklı ve hassas bir duruş sergileyecektir.

20-

لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ

“Müminin mümine üç günden fazla küsmesi helal olmaz.”

Abi-kardeş, dayı-yeğen de olsa üç günden sonra kapısını çalıp ‘ben sana fena darılmıştım ama üçüncü gün dolduğuna göre helal olmayan bir iş yapamam’ demek lazımdır. Bu üç gün sınırından tıpkı

alkolden korkar gibi korkmalıdır. **Alkol ve uyuşturucu için haram diyen Resûlullah aleyhisselam, üç günden fazla küsmeye de haram demiştir.**

21-

مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ

“Müslüman kardeşinin ihtiyacına yardım edene Allah da yardım eder.”

22-

لَا يَسْتُرُ عَبْدٌ عَبْدًا فِي الدُّنْيَا، إِلَّا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Bir Müslüman dünyada kardeşinin ayıbını örterse Allah da kıyamet günü onun ayıbını örter.”

23-

خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ

“Sizin en iyileriniz Kur’an’ı öğrenen ve öğretenlerdir.”

Bu hadisle öğreniriz ki bir insan tıp fakültesini de bitirse yüksek mühendis de olsa fabrikası da bulunsa yine bir numara, Kur’an’a hizmet edendir.

24-

الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يُخَالِلُ

“İnsan arkadaşının dinine uyar. Sizden biri kimle arkadaşlık ettiğine baksın.”

Çocuğumuz biriyle arkadaş olmayı istediğinde önce onun arkadaşlarının kim olduğuna bakmayı, arkadaşlığına buna göre karar vermeyi öğrenecektir. Arkadaş adayının arkadaşları gibi olduğunu düşünüp ondan uzak duracak veya durmayacaktır.

25-

آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ

“Münafıklık göstergesi üçtür: Yalan konuşmak, sözde durmamak, emanete hıyanet etmek.”

26-

لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِطَعَّانٍ، وَلَا بَلَعَّانٍ، وَلَا الْفَاحِشِ الْبُذِيِّ

“Mümin kırıcı, sürekli lanet eden, çirkin konuşan ve seviyesiz değildir.”

27-

الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ

“Müslüman Müslüman’ın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu küçük düşürmez, hor görmez.”

28-

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ

“Sizden biriniz kendi için istediğini kardeşi için de istemedikçe iman etmiş olamaz.”

29-

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى

“Yapılan işler niyetlere göre değerlendirilir. Herkese niyet ettiği şeyin karşılığı vardır.”

30-

رِضَا اللَّهِ فِي رِضَا الْوَالِدَيْنِ، وَسَخَطُ اللَّهِ فِي سَخَطِ الْوَالِدَيْنِ

“Allah’ın rızasını kazanmak anne-babanın rızasını kazanmakla mümkündür. Allah, anne-babanın hoşlanmadığından hoşlanmaz.”

Bu sonuncusu, çocuğumuza öğreteceğimiz ‘riskli’ hadislerden biridir. Anne-baba bu hadisi iki türlü öğretebilir: Ya kendini Peygamber’in arkasına gizleyip çocuğun itaat etmesini sağlar ki bu durumda hadisin bereketini görmez ya da Resûlullah aleyhissalatu vesselam böyle buyurduğu için çocuğuna onu aynen öğretir ve özel menfaat gütmeyiz, Allah Teâlâ da bereketini verir.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.